

იქცა 22. ხოლორასთან საბრძოლო ოდესის სასანიტარო კოლა დადგინა მიმართის არქივს კომისიის საზოგადოებრივი და სხვა...

ახალი ახვანი

ქალაქის თავის დამტკიცება

ტ. გ. გუბერნატორმა დუშეთის ქალაქის თავად დამტკიცა ივანე ლავროვი.

ქალაქის უფასო საჩაიები

ქალაქი ტ. გ. ლაბიძის მცხოვრებით განაგრძობს უფასო საჩაიებს, ამ მხარე ქალაქის ასეთი საჩაიე თერთმეტი ადგილისაა.

ქალაქის მოკვლა

გორში ივანე ბერიასვილის სასიკვდილო შტეტილი საშობო წლის მოხუცი მამა, მის შემდეგაც მოხუცი მამა გარდაცვლილი.

ეკლესიის გაქურდება

გაბ. ეკლესიის სიტყვით, ღმერთი პირველ დღეს ვიღაც ბოროტ-გამზარებელს შორაპნის მარხში გაუქურდათ სახანის ფერისცვალების მკვლელობის წიგნი და მცხოვრების თქონის ხატი მარგალიტის თვლებით შემკული, ორი ვერცხლის ჯვარი, ბარძი-ფეშხუმი და ფულად 8 მანეთი, ხატი ღირებულა 12 ათასი მანეთი.

მკვლელობა

სოფელ სამშვილდაში (ტფილისის მარხი) ვიღაცის ცეცხლი წაუკიდებია ამირხანოვის თივისათვის და იმევე დროს მოუქცავეს ხანჯლით ამირხანოვის მენახურე — გერასიმე. გამოიკვია, რომ მკვლელობა ჩაუღვრილი ძმებს ზიანს აყენებს, თივის ცეცხლი წაიკიდებაც მათი საქმე ყოფილა.

ხოლორა

სასანიტარო ბიუროს ცნობით 6 ივლისს დილის 8 საათიდან 7 ივლისს დილის 8 საათამდე ტფილისში ავად გახდა 52 კაცი. პოლიციის ცნობით, 6 ივლისს ტფილისში ავად გახდა 8 კაცი. ამათგან გარდაცვლილი 4 კაცი:

ხედავდნენ, რომელთა კულტურა გიგანტური ზეგავლენით. გერასიმის თვითნებულ თანამედროვე ხალხთა ეროვნული კულტურის შეიცავს ადამიანთა აზრის უფრო-ფასეს მენაქმენს, რომელიც მათ მოაზრებს ათასი წლის განმავლობაში ევროპისა და წინა აზრის ყველა ნაკიანა შრომით. ხშირად დროთა მიმდინარებით ესათვის სრულიად ჰიპოკრიზის ხოლო თივის ეროვნულ ფიზიკომის და ისტორიული ცხოვრების ასპარეზიდან გამოდის.

მეთევქსმეტე საუკუნეში შეჩერდა უკანონო და ლტოლნილი ეროვნული განვითარება მათ გაბატონებული კლასთა ასსიმილიაციის გამო პოლონილებთან. მეთევქსმეტე საუკუნეში ჩვენები წარმოადგენდნენ უკვე დასრულებულს, განვითარებული ეროვნების ძლიერი საკუთარი კულტურით; მაგრამ ვერც წოდებულ ოცდაათი წლიანი ომების დროს განადგურეს, ან გააძევეს სამშობლოდან მთელი ჩეხიის ფეოდალური არისტოკრატია.

მისი ადგილი დაიკავია გერმანული მისი ეროვნებამ დიდი ხნით მიატოვა ისტორიის ასპარეზი. ჯერ კიდევ მეთვრამეტე საუკუნეში იგი მკვდარ ერთი შორის ირისებოდა; მის მომავალზე ოცნებას კი თავხედობით ითვლებოდა. XIX საუკუნის დასაწყისიდან კი სულ სხვა გვარ მოვლენას განიცადებდა, სხვა ნაირი მიმდინარეობის მოწმენი ვართ. ისტორიულ უბედურების მიერ დაზარდულ და მძიმე ეროვნებანი ისევ

სუმა ქუჩის ძე დაითავა, ეტაკილიას ოლი, პეტრე სიმონის ძე გრომინკო და ევლოკიმე ვალდანი. დანარჩენი ავადმყოფები ხოლორითა და ბანაკში გაგზავნეს. მათი გვარები: დიანოს რომანოვის ძე შინდგორი, ნინო რახმაძე, ივანე გრიგორის ძე ვალსინოვი და ლუარსაბ კვიციანი.

ჯარიმა. ტფ. გენერალ-გუბერნატორმა 25 მანეთით დაჯარიმა სათვით ივანიკია ცხრა საათის შემდეგ პაროქიორში ბავშვების შემწვისთვის. თუ ჯარიმის არ გადაიხდა, ორის კვირით დააპატიმრებენ.

განკარგულება. ტფ. პოლიცემისტრმა განკარგულება მოახდინა, რომ ხოლორით გარდაცვლილი კარგად დახურულ კუბოებით დასაფლოან.

ხოლორა ყარაიზში. როგორც გვატყობინებენ, ყარაიზში (ტფ. მარხი) სამ ივლისამდე ხოლორის ნიშნებით ექვსი კაცი გამხდარა ავად.

ვაუპატიურება. როგორც თანეთიდან გვატყობინებენ, სოფ. ჩაბანოს მცხოვრებს ალექსანდრე შვილი, 15 წლისა ხელ-ფეხი შეუკრავს 12 წლის ქალისთვის და გაუპატიურებია.

ნიადვარი განჯაში. დეგეშთა საავტორის სიტყვით, განჯაში დიდი ნიადვარი მოხუცია. გზები გაფუჭებულია და ნუბა-ზაქათალისთან მიმოსვლა შეწყვეტილია. ნიადვარს დიდი ზარალი მიუყენებია მცხოვრებთათვის. ქალაქში ეტლების მიმოსვლა შეჩერებულია.

უჩაღის მოკვლა. სოფ. აბესხანში (შუშის მარხი) მოუკლავთ კტორგიდან გამოქცეული ცნობილი უჩაღი კახეზანი ოლი.

სენატორ რეინკეს მოგზაურობა. სენატორი რეინკე ნუბაში სასამართლო დაწესებულებათა რევიზიის შემდეგ გემგზავრება თელავსა და სიღნაღში, სადაც რევიზიას გაუკეთებს სამომხივებლო დაწესებულებებს.

ნიადვარი. როგორც გვატყობინებენ, 7 ივლისს გათენებისას ფსანაურის მახლობლად მთებში კოკისპარული წვიმა მოხუცია. გზები მთლიან გაფუჭებულია. ფსანაურისა და ანანურის გზაზე ნიადვარს იმდენი ჭეხ და ქვიშა ჩამოუტანია, რომ გზა შეკრულია.

ხედავდნენ, იღვიბებს მათში ეროვნული თვით-შეგნება და ისევ მოძრაე ეროვნებათ იქცევიან. ავსტრიაში ასევე აფხიზობენ ჩეხები, სლოვენები და რუსინები (უკრაინიდან გასულნი). ესენი მედგრად უარსყიფენ ასსიმილიაციის კულტურულად მაღლა მდგომ გერმანელებსა და პოლონიელებთან. ამასვე ვხედავთ ლიტვანელებსა და პოლონიელებს შორის; ლატვიები და ესტონელები საკუთარი ეროვნებასა ჰქმნიან; ფინები ხომ ასი წლის განმავლობაში შედგებისაგან სრულიად დამოუკიდებელი და მდიდარი კულტურის მქონე ეროვნება შექმნეს.

როით არის გამოწვეული ეს ახალი მიმართულება ერ. ენებთან განვითარებაში? ბრუტუსის აზრით, ამ მიმართულებაში უმკველად დემოკრატის გამარჯვება გამოიხატება; იგი შედგება კულტურის საერთო განვითარებისაგან, კულტურის გავრცელება ეხლა სწარმოებს არა შემთხვევითი ზეგარის გამოცემებით და მიზანმიმართ, როგორც ეს ადრე იყო, არამედ სკოლების, პრესის და ლიტერატურის საშუალებით, და სწარმოებს საოცარი სიჩქარით. ამ მართ ხალხთა ენის სხვადასხვაობა დიდი შემადგენელი მისი და დამაბრკალებელი მიზეზია მასის გათვითცნობიერებისათვის. უცხო ენის საშუალებით კულტურის შეთვისების აუცილებლობა უბედურეობაა, ამბობს იგი ქვემოთ: — იგი ძლიერ აფერხებს და აფიანებს მასსის კულტურულ ზრდას, ასუსტებს ეკონომიურ ბრძოლაში და აძევბრძოლი ეროვნებანი ისევ

მდ. ლიხევი დამდგრადი მარხალები. ამ დღეებში გორის მარხის სოფელ ვარაიში გლეხებს უნახავთ უცხოელი ახალიგზარდ ვაჭარი. როგორც უკმალორკვე, წყალში დამხრჩვალე ყოფილა ტფ. საკომერციო სასწავლებლის მოსწავლე, თელავის მცხოვრები დიმიტრი მეღვინეთ-ხეცისოვი, 18 წლისა. იგი ტფილისიდან თვის ამხანაგს წაჰყოლია ცხინვილში და ლიხევი დამდგრადი, როდესაც სოფ. მეღვინეთს დღემდინდენ ცხინვილში ბრუნდებოდა.

6 ივლისს სკოლა ჩსრეის დროს ქაქაქის სხვა და სხვა უბანში მოადგინა 17 უმასპობრტე მუშეშო.

პატივად უპატივადი სიყვარულითა გამო კრინტი არ დაესძარ.

ბურაიში ვეღადი, პატარა მეოთხელისავით როგორ მიფრინავდნენ უკანასკნელი დღეები ცხოვრებისა. მათი თეთრი, უმანკო ფრთები წითლად იყო შეღებილი სისხლით, ჩემი საკუთარი სისხლით, მხოლოდ უკანასკნელი ჭაბის ფრთა იყო თეთრი და სუფთა. შვიდობიანად მაინც ამომხდებოდა სული, შეუფოთბეული მაინც მეტყნება სიკვდილი, გაიფიქრე გულში. ამ დროს მოვიდა იგი ასული, რომელიც მე გავიყვითელი მიყვარდა და რა დინახა, რომ ერთის გარდა ყველა ფრთა იყო სისხლით შესვრილი, წარმოსთქვა: — მერე ეს რაღათაა სუფთა? არა, მე მსურს იგიც ისევე იყოს სისხლით შეღებილი როგორც სხვები... მე არ ვითხებ რად, რისთვის სურდა მას ეს.

მაგრამ ეს არის უბედურება სად ვიშოვო სისხლი, საჭირო სისხლი? — წარმოსთქვა მან.

გადაუღელე მეკრდი, მიუღვირე და ვუთხარა — აბა, ჩამკარ, და ხანჯალი მიგაწოდე, ხანჯალი გამოიპრთვა. ხელი რომ ასწია მეკრდში ჩასაკვლედალ, მე მხოლოდ იმაზე ვფიქრობდი — შევიძლებდი თუ არა მიმელო იგი ისე, რომ ოხერა-ვიში არ ამომხდამოდა გულიდან, არ დამეკვნესა; რათა ამ ჩემი კენსით არ შემემინებინა საყვარელი არსება, ხოლო როცა ხანჯალი გულს ჩამავარა, თუქცა კი ძალიან, ძალიან მეშვარა, მაგრამ სიყვარულისა გამო არ დაეკვნესე, კრინტი არ დაესძარ...

ლებს მის მაღალ სოციალურ წრეში შესვლას; გარდა ამისა, იგი ძლიერ ნაღები ღირებულობის შედეგებსაც იძლევა. ერის მშრომელი ნაწილი განცალკევებულია უბიარტისობით ანტიკულ ნაწილებსაგან. ამ უკანასკნელთ დროც და შედეგებაც ხელს უწყობს უცხო კულტურის უცხო ენაზე შესათვისებლად. მაგრამ, ჩემი და ნარმალოვი განვითარება მასისა კი, რომელიც გამოშვლია გაბატონებულ ერისგან და რომელსაც არც დრო და არც შეძლება აქვს უცხო ენათა შესასწავლად, შესაძლოა მხოლოდ წმინდა ეროვნული, ხალხური კულტურის შექმნით. ამით იგი უფრო ადვილად და მოხერხებულად შეეგება საერთო საკაცობრიო კულტურას. მსოფლიო კულტურის ელემენტებიც, თავის მხრივ, თანდა თან და შეუმჩნევლად შეეკსოვება ტომთა კულტურას, მათ მოთხოვნილებებს.

ძილდატანებით ასსიმილიაცია საზოგადო და დამუშაველი ეროვნებათათვის. დაბნელებულ ერთა აღიარებებს და ახალ ეროვნებათა შექმნას არ ჰქონდა მარტო კულტურული მოძრაობის ხასიათი; მათ ეროვნული საკითხი პოლიტიკური ცხოვრების ასპარეზზედაც წამოაყენეს. დემოკრატული პრინციპების გამარჯვების შემდეგ მთავრობა ყოველთვის ანგარიშს უწყევდა ეროვნულმოწყობის ორგანოები ბატონობის იარაღს წარმოადგენდნენ, ისინი სრულიად ყურს არ უღებდნენ მცხოვრებთა მოთხოვნილებებს. ამ უკანასკნელის რაც უფრო ნაკლებათ გავებოდათ სახელმწიფოებრივი ორგანოების ენა, მით უფრო ცუდი იყო ეს მათთვის, მით უფრო ბრძოლ ემორჩილებოდნენ ისინი

უხვად გადმოხსილა მეკრდიდან სისხლი და მოსვარა ჩემი უკანასკნელი ჭაბის სპეტაკი ფრთები... ეტყობოდა სიკვდილიც ჩემთვის ძიმწარე, საზარელი იქნება; ვაფიქრებ მე. არ კი ვითხებ, კრინტი არ დავსმარ, რათა ქმნა მან ასე...

მას ასე სურდა — მე კი ის გაგიყვით მიყვარდა... სან — განძი.

მეშვიკი ახვანი

დაბა ტყიბული (აგრების მხარე). ადგილობრივი მესხურები საშუალოდ გადის ქვა ნაშინის მადარაბოში, მუშაობენ, შრომობენ, მაგრამ ხელდავის ადგენს კი მათი შეილება თუ მოსწრისაინ, შეადექვს თუქცა ძვირს იღებენ ნაშუშარას ამასთან მადარაბიდან სმირად ითხოვენ ხოლმე მუშებს სრულიად უმთხუზად. ვაჭრები ხომ ტყავს ამბობენ აჭურ სახსს; მთავთ სიმინდ და მამასისხლად ქვიან. წყავს შავიდა ერთი ვაჭარი ქვიან რომ მიღმავს ითავდ დაწვეო ვაჭრადგა სმინდას. პუფს ვაჭრადგა ვაჭრები მის ვაჭრებისათვის და რა ვერაფართი სადსარი იმევენ, მისივეს ხუასი მანათი და გაისტუმრეს, რომ აქ სმინდას ვაჭრებს არ დაეკეთ. ნიჭრებსა და შევირდებს საიდგანად ჩამოყვინდა მანათისათვის, მთავრობის განკარგულებით კვირა-უქმე დაეკეთა და კარგად სავაჭრობა, მსოფლიო დიდის თორმეტ საათზედ იხსნება სადამის ხუთ. საათამდის. ეს უქმე დაეკეთა თავისუფალი დრო დიდ საწყქრად უნდა ჩამოყვინდა აჭურ ნიჭრებისათვის, მაგრამ რას ანდამებენ ამ თავისუფალ დროს? მოცინებ რეკებს თამბაქო და ბურთობას, ვაჭრებზედ ვაჭრებისათვის კი თავი არ სტყავს. ინტელიგენტები აქ არ არსებობს, მსოფლიო ტანსამისის მისხვით შეგვიძლიან უწოდებთ რამდენიმე პირი ინტელიგენტები. ეს პირნი მუდამ თავისუფალი არიან, რეინის გზის დანდაკებზედ დასაწარმებენ, რადგან აქ სახალხო ბადა არ არის. წარმოდგენის გამართვა დიდმადა რაყის ესობრებსა. ადვილად შეიძლება სამკითხველს დასწება, მაგრამ არაფერ სდღადობს და არც არავისათვის სჭირია; რადგან დროს არაფერ გავდენს ვითხისთვის. ერთად ერთ წყურბუღიყვანად, შეიძლება ჩამოყვინდა ფოსტის განყოფილება. მაგრამ სამშვიკი ადვილად ადვილად შეიძლება მას, რომ ძნელია აჭურ ფოსტით ისარგებლას ადამიანს. საკანკეთი წერილი რომ მოუყვინდეს ვისმე, ერთ უფს ვერ

მმართველი უმცირესობის ძალაუფლებებს. მაგრამ ასეთი მდგომარეობის ატანა დემოკრატისთვის შეუძლებელი გახდა. ერის კულტურის განვითარებაში უმთავრეს ფუნქციებს თვით სახელმწიფო ასრულებს. იგი ან პირდაპირ, ან ადგილობრივი თვითმართებლობის საშუალებით ხსნის სკოლებს, უნივერსიტეტებს, წიგნთსაცავ-სამკითხველოებს და სხვა ამ გავრ განსაზღვრებულ დაწესებულებებს. ადრინდელი სახელმწიფო თავის განმანათლებელ მოღვაწეობას მხოლოდ გაბატონებულ კლასთა სასარგებლოდ აწარმოებდა. ახლად წარმოშობილია და განახლებულმა გერმანია კი თავიანთი მოთხოვნილებების დასაკმაყოფილებლად მოითხოვს მთავრობისაგან კულტურული მოღვაწეობის ხასიათის შეცვლას იმ ნიშნად, რომ მას მათთვის მეტი სარგებლობა მოეტანა. მაგრამ ეროვნებათა მოხერხებანი არც ამათ გამოვლულია. ეროვნულ მოძრაობას დასავიკავრებელი დაუღეს ლოზუნგად ეროვნული სახელმწიფო. ეროვნული შეგნების ერთობა მთლიანობისათვის უნდა მოეყოლათ, ამ იღვის თანახმად, ეროვნული ნება-უფლების განმხორციელებელი ორგანო — ეროვნული სახელმწიფო. ეროვნული ნება-უფლების სახელმწიფოს საშუალებით უნდა დაემოქმედებელი გამხდარიყო. ამ მხრით ეროვნული სახელმწიფო საუკეთესოდ განვითარების ერთი კულტურისა და გამოხატვის მის მისწრაფებას საერთა-შორისო დამოკიდებულებისაგან. ვასული საუკუნის ეროვნული საკითხის ბევრი თეორიტიკოსები სახელმწიფოს შექმნაში ერის უფლებას უწმინდა და უშუალოდ უფლებათაც სწობდნენ.

გ. ტყეშაძიძე (დასახარული იქნება)

მიიღებს, რადგან პირდაპირ ბოქაულს ან მამასხლის უნდა შეამოქმედინოს, ეს ორთვე პირი კი დამოკიდებით იმეფებს ტყეშაძეზე. ამ ვაქ ბატონის არავისანი ნიშნობა და თავდადობა არ გავიდა, რომ პირდაპირ შეუქმედებდა მიდა წერილი. ყოველ კარგმოდენის მიღებაზე და გაგზავნაზე გაგზავნა.

ს. დამარული.

დ. ონი. დ. ონი ვარდა საყვარო ორგანოს პირველ დაწვევით სამოქალაქო სასწავლებლის, არსებობს ერთკლასიანი საშინსტრა საქალგობოკალაგ სადაც წარსულ წლებში მასწავლებლობდა ქნი შედარა აკუბოფინისა. ამ დროს სწორედ ამ სასწავლებელზე შეიძლება გვეთქვას მათის ერთი აფორიზმი: „რადგან იგი სინათლეა, რასადგა ხელს ბნელისა? მაგრამ, სამწუხაროდ, ამ დაწესებულების არმდებარეობის გამო, არამედ თვით თუ ხელდაც ბნელი, არამედ თვით თუ იყო წყარო სინებისა. ში კი ამის იყო — სრულიად მოუშინებლობა სადაცაგო სასწავლისთვის ქნი აკუბოფინისა მარმან სასწავლათსამოქალაქო მან ინსპექტორ მანეთიყვანისათვის შრომის საუფაფრება. იმ სპექტორმა აკუბოფინის სკოლაში შესვლისას მისგან პირველ განყოფილებას შემდგირ ამბობს: „მოწაფე იქნება კარგადმა და ორი რეკუფა; თითო კარგადმა მისგან ორი გახეკა; რეკუფა თათო კავიეთი მეტი, რამდენი კავ. მიუფის მოწაფეს სულ კარგადმა და რეკუფაში პირველმა განუ. ეს ამბობს ვერ ასხნა, მაგრამ ამან რეკუფირებულ. მათ დახმარება შეიძლება და პოლს მუსამე განყოფილება; მაგრამ... ჰოთ საკვირველებს; ეს სახანხო ამბობს მანც გამოუყვანელი დარჩა. რუსულზედ სწორედ ასეთივე სურათი იყო, და სმირად უფრო სასცელად და კურაობულიც მან. ინსპექტორი კეთებდა: „что такое ученик?“, „ხოჯა ამბობს: «ученик — ученик», „ხოჯა: «ученик — пища»“ და სხვა... სწორი მსახური ვერც ერთმა ვერ მიუღო შეიქვს კლასში. ქართულ ენსუკო არაფერი არ შეიძლიან ვთქვა; რადგან ის თათქმის სრულიად განდევნილი იყო ქნი აკუბოფინის სკოლიდან — უფად აკუბოფინის შემდეგ ინსპექტორი დიდად უმართობად დარჩა ქნი აკუბოფინზე და სთქვა: „აკუბოფინისა და დედაგან ჩემს რაინში ადგილი არ ექნება“... ეს მართლაც ასე მოხდა და ქნი აკუბოფინისა ადგილი დაკარგა ონის საშინსტრა სკოლაში, მკრამ გული არ გაიტეხა და გასხნა მთავრობის კერძო სასწავლებლები; თვითვე მოწაფეზე დედაგანს თუქცა მინახეს და ამხადებს (1) დაბად სასწავლებლების ყველა კლასებისათვის. მისი მოწაფეთა დიდ უმეტესობას შეადგენენ ქართველები, ხოლო ცოტა ნაწილს ქართველები სომხები, და ქართველი გზაუფარი, მაგრამ იმის მატება, რომ აკუბოფინს ჯერ დედა ენაზე შესწავლას წავსაიხსნა და შემდეგ მის დახმარებით უცხო ენის სწავლებას შეუდგას, რასც მათთვის სხვა შედგება, ის რუსული წავსაიხსნად იქნება ბავშვების პირველ-დაწვევით შეთანხმ, ქართულისა უნდად სწავლებას არ არის, უმთხმანის საზოგადო მოხარდათაბის სწავლებას და გადგარების განხვადგ აყენებს. მაგრამ ის ცანა მოხარდათაბის განხვადგ განხვადგობის და საზოგადოების კულტურულ მზარების იღვას უმსხურება? მათი მისხანა მსოფლიო ორივე სიტუცა: „მთა — თოფა“ განხვადგობისა ბავშვებს, რომ მათ მთხმდას უმეტარი საზოგადობა და უფრო სადისინად გამოადგინოს სუთ-ხუთი მანეთები. ქნი აკუბოფინისა საზოგადობაში ვაჭრადილი აქვს სახელი რაკვარც კარგ მასწავლებლისა. მაგრამ საზოგადობამ არ იცის, თუ რაკვარ მანხვადგებ ბედას ვაჭრებს ასეთ სიტუცებში გამო. ამის გამო არ აწყენინებს ხელად მამარეიულ ბავშვებს, არამედ უფროს მოწაფეებს მიუჩნის ხოლმე და მათ სასწავლებლისა. შედგავის კი სულ სხვას მათთვის. უმთავრესი პირველი დაწვევა; თავიანთვე საჭირო ბავშვის განხვადგობისა საქმე სასწავლებლ ნიადგაგე იფის და

ეს ამბობს ანდროს ს. პირუტაის ბოქაულს; ის დარგობის და რვა შეიარაღებული პირუტული რუსის თანსლებით ჩავდა ს. წვერში და გახვინდნარტ-განძარგულთა ყველს. ერთი მათგანი სიღვინდა ამხანაგებს; მანტანა თუ არა შეამოუყვარდნის ბადას, მიხვინდ უკან წვერელები ბნებუ და თვით თაგათაშვილები და შეიძლის შეიმოქმედით დაიჭრეს და იქვე ბოქაულის ამბავს გაასწეს. ტუსად უხვლავირობი გამოუტყდა ბოქაულს და აღუთქვა ამხანაგების ბინას გასწავლით. შეიქვს დღეს პირუტეამი წაუყვანეს ტუსად, თან გახვინდ ბოქაულიც და მის ჩვენებით შეიპერა შეიქვს ამხანაგე, ხელობით შეწავდა, ამ უკანასკნელზედ სხვა ამხანაგის ბინა ასწავდა და ისიც დაიჭრეს, უმწველად; დანარჩენი სამხივც ჩქარს ხელში ჩაუკიდებდა ხელობისა.

მა ამბობს თვის ვაჭრებსა განხვადგ უღდათ: — შეუქმედებთ წმ. გიორგის ეკლესიის კარზე, თუ იგი ვერ მოვათ, მაგრამ იქაურებს სულ აველოთ, ხატები ძირს ატყავთ და დამოყვანათ. საკულისსმორა კიდე ერთა ვარე-მაბა: ჩვენს ხელს უყველ დროს და უყველსაგან დახვარულია. უარდაბობის გამო, ამ ვკარ მოთხოვნისათვის არა აქვს მას დანის ძიება თავი დაიცივს მიყოლენელი მტრის თვადსმინასგან. არაქვ თუ შეიძლება მიქის მუხსა, არაქვ მუდ თვით შეიძლება შეხვარებისაგ უჭირდებთ ორდაის შექმნა. ზოგიერთები მსოფლიო, ბევრი დრეკა-მუამელობა — მადლობის შემდეგ სკეიან დიხსნი მთავრობის ნუხარათით ორდა ექიანის, ამ დროს, რადესაც შეხობამდე პირუტელებს რუსებმა, ამამ ცემს სულ ადვილად მიიღეს ბურღანის თათუბი და მივიეთ საშუალება თავის საქონელი უჭრუნველ ქვეთ ქვრდ თათრებისაგან მოხარვას, რომელთაც ორჯერ ქვედათ შეიმოხვევა, დამარული ხარგბი თათრებს ხელადან გაგვებინეს.

მწერილით სრულიად არ მსურდა დამეცნებობა და შეუქმედებთა ბავშვებისათვის აკუბოფინისათვის ს. დამარული უყოლად შეუქმედებელი ფაქტორები იყვნენ: მათი ბინებისაგან ქუთუ სტრუას ასეთი წმინდა ხელაობა; რაკვარც მასწავლებლობა.

ორთვე კრამისათვის მსხვერპლად შეუქმედებთ უსუსური ბავშვების სული. საჭიროა თვით საზოგადობამ მიამქციოს ამ კარგმაბას ჯეროვანს უყრადგება, დიდის საფრთხილით მოქმედარს შეიძლება სხედმდეანულ — მასწავლებლის, რომ მიხარდათ ქარდაგობა თანება გათასინებისა და გადგარების განხვადგ არ იქნას დაუენებული... „ია“

სოფ. წვერი. (ეფილისის მარხი). პირველ იღვდის, შეუდამისან ტყეფობს იმამ ტყეწვია დამეცნებთა რამში, ჭეჭის განისაგან შეიძვარა. მტარცველები შეუქმედებენ ტყვის მტრე თაგუთაშვილებს და ოჯახობა დაუწიოყენს. რეკუფირებით თავს დაადგენს შიში-საკან ტულ განხვადგ ხადს და ფუელი მოსთხვეს. ფული ვერ მიიღეს, შეიძვე ორდასე ვადაიენეს; რადგანც ორდასე არ დამოხანდათ თუკეთაშვილოთ, ჩვენი ტუეკუთაბნი სტუქარნი ერთს უჩკანის ხანჯალს დასჭერდნენ. რომ სრადინობათ, თუ ასეთი მსხადნი კრამეკობდნენ დანის ტუერები, ჯეროვანად ვაქმანხინდებოდნენ, მაგრამ, ხომ მოკვებისათ, რა შიშის ხარისა ბეგრის მძინარე ხადსს მიყოლენელი შეიარაღებული ხადსის თვადსმინა. ეს ოჯახი ასედაც დამიხელებდა, მარმან წინაგ შეუქმედებენ ახვანები, ოჯახის რდათ სიღვინდელი და ჭხინდინათ საუკ ქალი ეღდისაგან დეკინად ჩავარდა და ჩქარა წუთისით-ფუელს გამოასკამა. უხვად რადესაც სოფელიდან მოქმით თათის ხმა, მტარცველები დაფრთხენ, გამოცვეთენ თუკეთაშვილის სისხლიდან, დაუჭერენ ტუფლი-სისკეში მდ. ვერის ხეობით.

ეს ამბობს ანდროს ს. პირუტაის ბოქაულს; ის დარგობის და რვა შეიარაღებული პირუტული რუსის თანსლებით ჩავდა ს. წვერში და გახვინდნარტ-განძარგულთა ყველს. ერთი მათგანი სიღვინდა ამხანაგებს; მანტანა თუ არა შეამოუყვარდნის ბადას, მიხვინდ უკან წვერელები ბნებუ და თვით თაგათაშვილები და შეიძლის შეიმოქმედით დაიჭრეს და იქვე ბოქაულის ამბავს გაასწეს. ტუსად უხვლავირობი გამოუტყდა ბოქაულს და აღუთქვა ამხანაგების ბინას გასწავლით. შეიქვს დღეს პირუტეამი წაუყვანეს ტუსად, თან გახვინდ ბოქაულიც და მის ჩვენებით შეიპერა შეიქვს ამხანაგე, ხელობით შეწავდა, ამ უკანასკნელზედ სხვა ამხანაგის ბინა ასწავდა და ისიც დაიჭრეს, უმწველად; დანარჩენი სამხივც ჩქარს ხელში ჩაუკიდებდა ხელობისა.

მა ამბობს თვის ვაჭრებსა განხვადგ უღდათ: — შეუქმედებთ წმ. გიორგის ეკლესიის კარზე, თუ იგი ვერ მოვათ, მაგრამ იქაურებს სულ აველოთ, ხატები ძირს ატყავთ და დამოყვანათ. საკულისსმორა კიდე ერთა ვარე-მაბა: ჩვენს ხელს უყველ დროს და უყველსაგან დახვარულია. უარდაბობის გამო, ამ ვკარ მოთხოვნისათვის არა აქვს მას დანის ძიება თავი დაიცივს მიყოლენელი მტრის თვადსმინასგან. არაქვ თუ შეიძლება მიქის მუხსა, არაქვ მუდ თვით შეიძლება შეხვარებისაგ უჭირდებთ ორდაის შექმნა. ზოგიერთები მსოფლიო, ბევრი დრეკა-მუამელობა — მადლობის შემდეგ სკეიან დიხსნი მთავრობის ნუხარათით ორდა ექიანის, ამ დროს, რადესაც შეხობამდე პირუტელებს რუსებმა, ამამ ცემს სულ ადვილად მიიღეს ბურღანის თათუბი და მივიეთ საშუალება თავის საქონელი უჭრუნველ ქვეთ ქვრდ თათრებისაგან მოხარვას, რომელთაც ორჯერ ქვედათ შეიმოხვევა, დამარული ხარგბი თათრებს ხელადან გაგვებინეს.

ს. წვერი.

